

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
16. september 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Processkridt	Dato
C-221/11	Demirkan Sagen vedrører: hvorvidt også den passive frie udveksling af tjenesteydelser er omfattet af begrebet den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 23. november 1970. Såfremt første spørgsmål bevares bekræftende, om den associeringsretlige beskyttelse af den passive frie udveksling af tjenesteydelser også omfatter tyrkiske statsborgere, der ikke vil indrejse til Forbundsrepublikken Tysklands område og opholde sig dér i op til tre måneder for at modtage en konkret tjenesteydelse, men derimod for at besøge slægtninge, og som påberåber sig blot selve muligheden for at modtage tjenesteydelser på forbundsrepublikkens område.	Dom	24.09.13
C-476/11	Kristensen mod Experian A/S Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv?	Dom	26.09.13
C-546/11	Toftgaard Sagen vedrører: (i) Skal beskæftigelsesdirektivets artikel 6, stk. 2, forstås således, at medlemsstaterne kun kan bestemme, at fastsættelse af aldersgrænser for adgang eller ret til erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ikke udgør forskelsbehandling, såfremt disse sikringsordninger angår alderdoms- eller invaliditetsydelse? (ii) Skal artikel 6, stk. 2, forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser kun vedrører indtræden i ordningen, eller skal bestemmelsen forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser tillige vedrører retten til udbetaling af ydelser fra ordningen? (iii) Hvis spørgsmål (i) besvares benægtende: Kan udtrykket "erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger" i	Dom	26.09.13

	artikel 6, stk. 2, omfatte en ordning som rådighedsløn, jf. tjenestemandenslovens § 32, stk. 1, hvorefter en tjenestemand som en særlig beskyttelse ved afskedigelse begrundet i stillingsnedlæggelse bevarer sin hidtidige løn i 3 år og herunder fortsat optjener pensionsanciennitet mod at stå til rådighed for en anden passende stilling? (iv) Skal artikel 6, stk. 1 i beskæftigelsesdirektivet fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som tjenestemandenslovens § 32, stk. 4 nr. 2, hvorefter der ikke ydes rådighedsløn til en tjenestemand, der har nået den alder, hvor folkepension kan udbetales, hvis hans stilling nedlægges?		
C-427/12	<p>Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Artikel 80, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter annulleres for så vidt som den foreskriver vedtagelse af bestemmelser om gebyrer, der skal erlægges til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), ved en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 291 TEUF og ikke ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 290 TEUF. Virkningerne af den annullerede bestemmelse samt af enhver afgørelse, som bliver truffet på grundlag heraf, opretholdes, indtil en ny bestemmelse, der skal træde i stedet for den annullerede, træder i kraft inden for en rimelig tid — De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at denne påstand om en delvis annullation ikke kan antages til realitetsbehandling: Den nævnte forordning annulleres i sin helhed. Virkningerne af den annullerede forordning samt af enhver afgørelse, som bliver truffet på grundlag heraf, opretholdes, indtil en ny lovgivning, der skal træde i stedet for den annullerede, træder i kraft inden for en rimelig tid.</p> <p>De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger</p>	Mundtlig forhandling	01.10.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
T-79/10	<p>COLT Télécommunications France mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Kommissionen tilpligtes i medfør af foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. artikel 49, 64 og 65 i Rettens procesreglement, at fremlægge visse dokumenter omtalt i Kommissionens beslutning K(2009) 7426 endelig udg. (statsstøtte N 331/2008 — Frankrig).</p> <p>Beslutningen annulleres, for så vidt det er fastslået, at »den meddelte foranstaltning ikke udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1«.</p>	Dom	16.09.13
T-258/10	<p>France Télécom mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 7426 endelig af 30. september 2009, hvorefter der ikke foreligger statsstøtte i forbindelse med compensationen for udgifter til offentlige tjenester på 59 mio. EUR, som de franske myndigheder har tildelt en virksomhedssammenslutning med henblik på at oprette og drive et elektronisk telekommunikationsnet med meget høj hastighed (projekt THD 92) i departementet Hauts-de-Seine.</p>	Dom	16.09.13
T-325/10	<p>Iliad m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Stævningen fremmes til realitetsbehandling. Europa-Kommissionens beslutning af 30. september 2009 om godkendelse af offentlig finansiering på 59 mio. EUR til projekt vedrørende et kommunikationsnet med meget høj hastighed i departementet Hauts-de-</p>	Dom	16.09.13

	Seine annulleres i henhold til artikel 263 TEUF. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.		
T-486/09	<p>Polen mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Kommissionens beslutning 2009/721/EF af 24. september 2009 (meddelt under nummer K(2009) 7044) om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt den udelukker et beløb på 47 152 775 PLN fra EF-finansiering udbetalt af den betalingsmyndighed, der er anerkendt af Republikken Polen.</p>	Dom	16.09.13
C-15/12 P	<p>Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. Rettens Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. december 2011 i sag T-423/09, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet, ophæves, og Domstolen træffer afgørelse vedrørende realiteten. Appellanten gives medhold i de for førsteinstansen nedlagte påstande og Rådets forordning (EF) nr. 826/2009 af 7. september 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1659/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for magnesiasten med oprindelse i Folkerepublikken Kina (1) annulleres, for så vidt som den herved fastsatte antidumpingtold overstiger, hvad det der ville gælde, såfremt den var fastsat på grundlag af den metode, der blev anvendt ved den oprindelige undersøgelse for at tage hensyn til, at den kinesiske moms ikke blev tilbagebetalt ved udførslen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10 (2).</p> <p>Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i de to instanser.</p>	Dom	19.09.13
C-5/12	<p>Marc Betriu Montull mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er Rådets direktiv 76/207/EØF og Rådets direktiv 96/34 til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder), der i tilfælde af fødsel anerkender retten til barselsorlov efter en periode på seks uger efter fødslen, forudsat der ikke foreligger en fare for moderens sundhed, som en selvstændig ret, der tilhører den mor, der er arbejdstager, men som kan overdrages til en far, der er arbejdstager, og som alene kan udnytte den nævnte orlov, når moderen til det pågældende barn selv er arbejdstager og vælger at lade faderen udnytte en bestemt del af denne orlov? 2. Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, der i tilfælde af fødsel anerkender retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, som en ret, der hidrører fra moderen og ikke fra faderen endog efter perioden på seks uger efter fødslen og bortset fra tilfælde, hvor der er fare for moderens sundhed, således at den mandlige arbejdstagers orlov afhænger af, om moderen til barnet også er arbejdstager? 3. Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, når denne i forhold til en far, der adopterer et barn, og som er arbejdstager, anerkender en personlig adkomst til retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, men derimod ikke tilkender denne far retten til en sådan personlig, selvstændig og af moderen uafhængig orlov, men alene en fra moderen afledt ret, når faderen, der er arbejdstager, har et biologisk barn?</p>	Dom	19.09.13

C-140/12	<p>Peter Brey mod Pensionsversicherungsanstalt, Wien</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal udligningstillægget anses for »en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område?</p>	Dom	19.09.13
C-216/12 og C-217/12	<p>Caisse nationale des prestations familiales mod Fjola HLIDDAL m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Udgør en ydelse, såsom den forældreorlovsydelse, der er fastsat ved artikel 306-308 i Code de la sécurité sociale, en familieydelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, litra u), nr. i), og artikel 4, stk. 1, litra h), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført, der finder anvendelse i overensstemmelse med bilag II, afsnit A, nr. 1), i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer og af slutakten, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999?</p>	Dom	19.09.13
C-297/12	<p>Filev et Osmani</p> <p>Sagen vedrører: Anmodningen om præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol vedrørerene fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold. A) Gjoko Filev 1. Skal direktivets artikel 11, stk. 2, fortolkes således, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at belægge forvaltningsretlige udvisninger eller udsendelser med straf, hvis udvisningen eller udsendelsen er mere end fem år gammel på tidspunktet for genindreisen? 2. Skal direktivets artikel 11, stk. 2, forstås således, at Tyskland ikke må belægge forvaltningsretlige udvisninger eller udsendelser med straf, når disse var mere end fem år gamle inden ikrafttrædelsen af den tyske gennemførelseslov af 22. november 2011? 3. Er en national ordning i overensstemmelse med den EU-retlige bestemmelse i direktivets artikel 11, stk. 2, hvis den bestemmer, at udvisninger eller udsendelser principielt gælder tidsubegrænset, medmindre den berørte anmoder om en tidsbegrænsning. Opfylder en sådan forskrift kravene i fjerde betragtning til direktivet, hvorefter der skal gælde en velforvaltet migrationspolitik ved hjælp af klare, gennemsigtige og retfærdige regler? B) Adnan Osmani 1. Indledningsvis stilles de samme præjudicielle spørgsmål som vedrørende punkt A. 2. Skal direktivet fortolkes således, at medlemsstaterne på et senere tidspunkt ikke må anvende udvisninger eller udsendelser, der var fem år gamle eller ældre i den periode, hvor direktivet ikke var gennemført, som grundlag for en strafferetlig sanktionering, såfremt udvisningen eller udsendelsen beroede på en strafferetlig domfældelse?</p>	Dom	19.09.13
C-355/12	<p>Nintendo e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, fortolkes således, at tekniske foranstaltninger til beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser kan udvides til ligeledes at omfatte et system, der er produceret og markedsført af den samme virksomhed, hvori der i hardwaren installeres en anordning, som på et separat medie, der indeholder de beskyttede værker (videospil produceret af samme virksomhed samt af tredjemand, der ejer de beskyttede værker), kan genkende en identificeringskode, uden hvilken de pågældende værker ikke kan vises og bruges i dette system, hvorved det pågældende udstyr således</p>	GA	19.09.13

	<p>omfatter et system, der ikke er interoperabelt med komplementerende udstyr eller produkter, som ikke stammer fra den virksomhed, der producerer selve systemet? 2) Såfremt det er nødvendigt at tage stilling til, om brugen af et produkt eller en komponent, hvis formål er at omgå en teknisk beskyttelsesforanstaltning, vejer tungere end andre kommercielt relevante formål og brug, kan artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, da fortolkes således, at den nationale retsinstans ved vurderingen af dette spørgsmål, skal anvende kriterier, hvorved det særlige formål som rettighedsindehaverne har tiltænkt det produkt, hvori det beskyttede indhold indsættes, tillægges særlig vægt, eller alternativt – eller i tillæg hertil – kvantitative kriterier vedrørende omfanget af de sammenlignede former for brug, eller kvalitative kriterier, dvs. kriterier vedrørende arten og vigtigheden af de pågældende former for brug?»</p>		
C-373/11	<p>Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou mod Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001?</p>	Dom	19.09.13
C-492/12	<p>Conseil national de l'ordre des médecins</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er kravet i artikel 36 i direktiv 2005/36/EF om, at tandlægeerhvervet skal udgøre et særligt erhverv, til hinder for indførelsen af en postgraduate-uddannelse på universitetsniveau, der er fælles for både læge- og tandlægestuderende? 2) Skal direktivets bestemmelser om medicinske specialer forstås således, at de er til hinder for, at discipliner som dem, der er nævnt i denne doms præmis 3, indgår i tandlægeuddannelsen?</p>	Dom	19.09.13
C-661/11	<p>Martin Y Paz Diffusion Mod David Depuydt og Fabriek van Maroquinerie Gauquie SA</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at den eneret, som det registrerede varemærke giver indehaveren, ikke længere af indehaveren kan påberåbes fuldstændigt over for en tredjemand for samtlige de varer, der var omfattet heraf på tidspunktet for registreringen: - såfremt indehaveren i en længere periode i fællesskab med denne tredjemand har brugt varemærket i en form for sameje vedrørende en del af de omfattede varer? - såfremt indehaveren i forbindelse med aftalen om at bruge varemærket i fællesskab med denne tredjemand uigenkaldeligt har accepteret, at tredjemanden kan bruge varemærket for disse varer? Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at anvendelsen af en national bestemmelse, hvorefter indehaveren af en rettighed ikke må udøve denne rettighed på en måde, der er ansvarspådragende eller udgør misbrug, kan føre til et fuldstændigt forbud mod udøvelsen af denne eneret i forhold til en del af de omfattede varer, eller således at anvendelsen af bestemmelsen alene kan indebære, at den ansvarspådragende udøvelse af eneretten eller misbruget heraf sanktioneres på anden måde? Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at den nationale ret i de situationer, hvor indehaveren af et registreret varemærke bringer sin forpligtelse over for tredjemand til ikke at gøre brug af dette varemærke for visse varer til ophør med henblik på selv at genoptage brugen af varemærket, ikke desto mindre fuldstændigt kan forbyde</p>	Dom	19.09.13

	<p>genoptagelsen af brugen af dette varemærke med den begrundelse, at genoptagelsen vil udgøre illoyal konkurrenceadfærd, fordi indehaveren vil drage fordel af den af tredjemand foretagne markedsføring vedrørende varemærket, og der vil bestå en mulig risiko for forveksling i kundekredsens bevidsthed, eller skal bestemmelserne fortolkes således, at den nationale ret skal vedtage en anden sanktion, der ikke fuldstændigt forhindrer, at indehaveren kan genoptage brugen af varemærket? Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at det er berettiget fuldstændigt at forbyde indehaveren at bruge varemærket, såfremt tredjemand i en længere årrække har foretaget investeringer med henblik på at styrke offentlighedens kendskab til de varer, for hvilke han har opnået indehaverens samtykke til at bruge varemærket?</p>		
C-43/12	<p>Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/82/EU af 25. oktober 2011 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (1) annulleres. Det fastslås, at virkningerne af direktiv 2011/82/EU skal anses for endelige. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	24.09.13
C-626/11 P	<p>Polyelectrolyte Producers Group og SNF mod ECHA</p> <p>Appel af kendelse afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 21. september 2011 i sag T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group og SNF mod ECHA, hvorved et annullationssøgsmaal mod afgørelse, der er truffet den 7. december 2009 af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) i henhold til artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, og hvorved acrylamid (EF-nummer 201-173-7) identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i forordningens artikel 57, ikke blev antaget til realitetsbehandling – retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmaal</p>	Dom	26.09.13
C-625/11 P	<p>Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)</p> <p>Påstande: Rettens kendelse i sag T-268/10 ophæves. Den afgørelse, der er truffet af Det Europæiske Kemikalie-agentur (ECHA), og hvorefter acrylamid identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (1) om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier, i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, og den efterfølgende optagelse af acrylamid den 30. marts 2010 på kandidatlisten over stoffer i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006 annulleres. Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellantens annullationssøgsmaal. Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).</p>	Dom	26.09.13
C-167/12	<p>C.D. mod S.T.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1 Giver artikel 1, stk. 1 og/eller artikel 2, litra c), og/eller artikel 8, stk. 1, og/eller artikel 11, nr. 2), litra b), i direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, ret til barselsorlov? 2 Giver direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide ret til barselsorlov til en</p>	GA	26.09.13

	<p>vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, under omstændigheder hvor hun: (a) kan amme efter fødslen og/eller (b) ammer efter fødslen? 3 Udgør en arbejdsgivers afvisning på at give barselsorlov til en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, en tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 4 Udgør en afvisning af at give barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, på grund af arbejdstagerens forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 5 Udgør det, som følge af den vordende mors forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) at underkaste en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, en mindre gunstig behandling? 6 Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, er den vordende mors status som vordende mor tilstrækkelig til at give hende ret til barselsorlov på grundlag af hendes forhold til rugemoderen? 7 Såfremt spørgsmål 1, 2, 30 og 44 besvares bekræftende: 7.1 Har direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, direkte virkning i de relevante henseender? 7.2 Har direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) direkte virkning i de relevante henseender?</p>		
C-195/12	<p>I.B.V & Cie SA</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF, sammenholdt med i givet fald artikel 2 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet og artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, fortolkes i lyset af det almindelige lighedsprincip, artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder således: a) at bestemmelsen ikke finder anvendelse på anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag III til direktivet, b) at bestemmelsen indebærer, at det kan tillades eller forbydes, at en støtteforanstaltning, som den, der er fastsat i artikel 38, stk. 3, i regionen Valloniens dekret af 12. april 2001 om den regionale markedsordning for elektricitet, omfatter alle de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, og som opfylder de i artiklen fastsatte betingelser, med undtagelse af de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter træ eller træaffald? 2. Har det betydning for besvarelsen, at kraftvarmeanlægget i det væsentligste kun udnytter træ eller om det alene udnytter træaffald?</p>	Dom	26.09.13
C-361/12	<p>Carratù</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er det i strid med ligebehandlingsprincippet, at en bestemmelse i national ret, som ved gennemførelsen af direktiv 1999/70/EF foreskriver økonomiske følger, såfremt en ansættelseskontrakt opsiges ulovligt under dens udøvelse, når bestemmelsen om ophør er ugyldig, anderledes eller væsentligt lavere end i de ulovlige opsigelsestilfælde for udøvelse af aftalen i henhold til civile retlige bestemmelser, hvor en bestemmelse om ophør er ugyldig? 2) Er det i overensstemmelse med EU-retten, at en sanktions effektivitet inden for dens anvendelsesområde begunstiger den ulovligt handlende arbejdsgiver frem for den ulovligt</p>	GA	26.09.13

	<p>behandlede arbejdstager, hvorved også sagsbehandlingen fysiologiske varighed direkte skader arbejdstageren til fordel for arbejdsgiveren, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 3) Er det inden for EU-retten anvendelsesområde i henhold til Nice-traktatens artikel 51, foreneligt med chartrets artikel 47 og artikel 6 EMRK, at processens varighed, også fysiologisk, er direkte til skade for arbejdstager til fordel for arbejdsgiver, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 4) Omfatter begrebet ansættelsesvilkår i henhold til § 4 i direktiv 1999/70/EF også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når der tages hensyn til artikel 3, stk. 3, litra c), i direktiv 2000/78/EF og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF? 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er forskellen i de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning for ulovlig afbrydelse af et tidsbestemt arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da berettigede i henhold til § 4? 6) Skal de almindelige principper i fællesskabsretten om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse og retten til en uafhængig domstolsprøvelse og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved EU-traktatens artikel 6, stk. 2, (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og som henviser til EU-traktatens artikel 46) – sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, underskrevet i Rom den 4. november 1950, og med artikel 46, 47 og artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten – fortolkes således, at principperne er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (9 år) indfører en lovbestemmelse, som artikel 32, stk. 7, i lov nr. 183/10, der ændrer følgerne af de igangværende retssager, hvorved arbejdstager skades til fordel for arbejdsgiver, og hvis genoptagelsesvirkning nedsættes proportionelt, når processens varighed øges, indtil den næsten annulleres? 7) Såfremt EU-Domstolen ikke tillægger de nævnte principper en værdi som grundlæggende principper for Den Europæiske Unions retsorden, for at de finder horisontal og generaliseret anvendelse, og dermed finder, at kun en bestemmelse, nemlig artikel 32, stk. 5-7, i lov nr. 183/10 er i strid med forpligtelserne i henhold til direktiv 199/70/EF og Nicecharteret, skal et selskab, som sagsøgte, der har de kendetegn, der er anført i præmis 55-61 [i denne forelæggelseskendelse], da anses for et statsligt organ, hvorved EU-retten, og navnlig § 4 i direktiv 199/70/EF og Nicecharteret, finder direkte, opadgående vertikal anvendelse?</p>		
C-418/11	<p>TEXDATA Software mod Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig)</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af etableringsfriheden i henhold til artikel 49 og 54 TEUF? Fortolkningen af det almindelige retsprincip (artikel 6, stk. 3, TEU) om effektiv retsbeskyttelse (effektivitetsprincippet)? Fortolkningen af kontradiktionsprincippet i henhold til artikel 47, stk. 2, i charteret om grundlæggende rettigheder (artikel 6, stk. 1, TEU) og artikel 6, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention (artikel 6, stk. 1, TEU)? Fortolkningen af forbuddet mod dobbeltstraf i artikel 50 i charteret om grundlæggende rettigheder? Samt fortolkningen af Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemandes interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde? Fortolkningen af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer? Fortolkningen af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede</p>	Dom	26.09.13

	regnskaber?		
C-509/11	<p>ÖBB-Personenverkehr</p> <p>Sagen vedrører: Skal art. 30, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser, fortolkes således, at det nationale organ, der er udpeget til at håndhæve forordningen, er beføjet til bindende at foreskrive en jernbanevirksomhed, hvis betingelser for erstatning af billetpriser ikke opfylder kriterierne i denne forordnings art. 17, det konkrete indhold af de erstatningsbetingelser, som denne jernbanevirksomhed skal anvende, selv om organet efter national ret kun har mulighed for at erklære sådanne erstatningsbetingelser for ugyldige? Skal art. 17 i ovennævnte forordning, fortolkes således, at en jernbanevirksomhed i tilfælde af force majeure kan se bort fra pligten til erstatning af billetprisen, enten ved analog anvendelse af udelukkelsesgrundene i forordning (EF) nr. 261/2004, forordning (EU) nr. 1177/2010 eller forordning (EU) nr. 181/2011 eller ved inddragelse af de ansvarsfrihedsgrunde, der omhandles i art. 32, stk. 2, i de fælles regler for kontrakten om international befordring af passagerer og bagage med jernbane ("CIV") (forordningens bilag I), også i tilfælde af erstatning af billetprisen?</p>	Dom	26.09.13
C-546/11	<p>Toftgaard</p> <p>Sagen vedrører: (i) Skal beskæftigelsesdirektivets artikel 6, stk. 2, forstås således, at medlemsstaterne kun kan bestemme, at fastsættelse af aldersgrænser for adgang eller ret til erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ikke udgør forskelsbehandling, såfremt disse sikringsordninger angår alderdoms- eller invaliditetsydelse? (ii) Skal artikel 6, stk. 2, forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser kun vedrører indtræden i ordningen, eller skal bestemmelsen forstås således, at muligheden for fastsættelse af aldersgrænser tillige vedrører retten til udbetaling af ydelser fra ordningen? (iii) Hvis spørgsmål (i) besvares benægtende: Kan udtrykket "erhvervs-tilknyttede sociale sikringsordninger" i artikel 6, stk. 2, omfatte en ordning som rådighedsløn, jf. tjenestemandslovens § 32, stk. 1, hvorefter en tjenestemand som en særlig beskyttelse ved afskedigelse begrundet i stillingsnedlæggelse bevarer sin hidtidige løn i 3 år og herunder fortsat optjener pensionsanciennitet mod at stå til rådighed for en anden passende stilling? (iv) Skal artikel 6, stk. 1 i beskæftigelsesdirektivet fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som tjenestemandslovens § 32, stk. 4 nr. 2, hvorefter der ikke ydes rådighedsløn til en tjenestemand, der har nået den alder, hvor folkepension kan udbetales, hvis hans stilling nedlægges?</p>	Dom	26.09.13
C-378/12	<p>Onuekwere</p> <p>Sagen vedrører: Under hvilke omstændigheder, om nogen, vil en fængselsperiode udgøre lovligt ophold med henblik på erhvervelsen af en ret til tidsubegrænset ophold i henhold til artikel 16 i borgerdirektivet 2004/38? (ii) Hvis en fængselsperiode ikke kan kvalificeres som lovligt ophold, har en person, som har afsonet en fængselsstraf, da ret til at sammenlægge perioder med ophold før og efter fængslingen med henblik på beregningen af den periode på fem år, der kræves for at skabe en ret til tidsubegrænset ophold i henhold til direktivet?</p>	GA	03.10.13